

Datum van
inontvangstneming

:

28/02/2017

Zaak C-39/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

25 januari 2017

Verwijzende rechter:

Cour de cassation (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 januari 2017

Verzoekende partij:

Lubrizol France SAS

Verwerende partij:

Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI)
participations extérieures

Cour de Cassation

Openbare terechtzitting van 19 januari 2017

Verwijzing naar het Hof van Justitie

van de Europese Unie

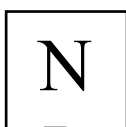
en aanhouding van de uitspraak

DE FRANSE REPUBLIEK

IN NAAM VAN HET FRANSE VOLK

DE COUR DE CASSATION, TWEEDE KAMER CIVIELE ZAKEN, heeft het volgende arrest gewezen:

Op het cassatieberoep van de vennootschap Lubrizol France, [OMISSIS],

tegen het arrest van de cour d'appel de Rouen (kamer spoedeisende en socialezekerheidszaken) van 15 september 2015 in het geding tussen Lubrizol France en de Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures [nationale kas voor de sociale zekerheid van zelfstandigen (RSI) externe deelnemingen] [OMISSIS],

verweerster in cassatie.

Verzoekster voert ter ondersteuning van haar cassatieberoep [OMISSIS] één enkel middel aan [OMISSIS].

[Or. 2]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

Enig middel, derde en vierde onderdeel, en verzoek om een prejudiciële beslissing:

Volgens het bestreden arrest (Rouen, 15 september 2015) heeft de Caisse nationale du Régime social des indépendants na een verificatie van de grondslag voor de berekening van de aan vennootschappen opgelegde sociale solidariteitsbijdrage en de aanvullende bijdrage die Lubrizol France voor het jaar 2008 verschuldigd was, deze laatste een naheffing gezonden, gevolgd door een aanmaning. Angezien deze onderneming de naheffing betwist op grond dat in de grondslag voor de berekening van de litigieuze bijdragen de waarde is meegerekend van voorraden die naar verschillende lidstaten van de Europese Unie zijn overgebracht, heeft zij beroep ingesteld bij een rechter in socialezekerheidszaken.

Lubrizol France verwijt de cour d'appel dat het zijn beroep heeft verworpen, hoewel (zoals zij in haar enige middel betoogt):

1 °/ elke eenzijdig opgelegde geldelijke last, ongeacht de benaming of de structuur ervan, die over nationale of buitenlandse goederen wordt geheven wegens het feit dat zij een grens van een lidstaat overschrijden, verboden is; de sociale zekerheidsbijdrage die bij de artikelen L. 651-1 en volgende van de code de la sécurité sociale (wetboek sociale zekerheid) ten laste van vennootschappen is gelegd, zoals Lubrizol heeft uiteengezet, een door de artikelen 28 en 30 VWEU verboden heffing van gelijke werking vormt, aangezien in de grondslag ervan intracommunautaire overbrengingen van voorraden zijn begrepen die geen omzet genereren; de cour d'appel de artikelen 28 en 30 VWEU, L. 651-1 van de code de la sécurité sociale en het beginsel van vrij verkeer van goederen heeft geschonden door dit middel inzake schending van het vrije verkeer van goederen binnen de

Europese Unie te verwerpen op grond van de overweging dat de [Or. 3] bijdrage „het karakter van een sociale bijdrage” heeft en dat de litigieuze bijdrage niet is geheven over de producten zelf, maar aan de ondernemingen is opgelegd op basis van hun totale omzet, hoewel zij heeft opgemerkt dat de bedragen die overeenstemden met de intracommunautaire overbrengingen vanuit Frankrijk in die totale omzet waren begrepen, waaruit volgt dat dit goederenverkeer enkel en alleen is belast omdat het de grens heeft overschreden;

2°/ elke eenzijdig opgelegde geldelijke last, ongeacht de benaming of de structuur ervan, die over nationale of buitenlandse goederen wordt geheven wegens het feit dat zij een grens van een lidstaat overschrijden, verboden is; het Hof van Justitie van de Europese Unie zich in het kader van de toepassing van de artikelen 28 en 30 VWEU niet laat leiden door de benaming of structuur van de „geldelijke last” die op de goederen wordt gelegd wegens het feit dat zij de grens overschrijden; de sociale zekerheidsbijdrage die bij de artikelen L. 651-1 en volgende van de code de la sécurité sociale ten laste van de vennootschappen wordt gelegd, zoals Lubrizol heeft uiteengezet, een door de artikelen 28 en 30 VWEU verboden heffing van gelijke werking vormt, aangezien in de grondslag ervan intracommunautaire overbrengingen van voorraden zijn begrepen die geen omzet genereren; de cour d’appel de artikelen 28 en 30 VWEU en L. 651-1 van de code de la sécurité sociale en het beginsel van het vrije verkeer van goederen heeft geschonden door dit middel inzake schending van het vrije verkeer van goederen binnen de Europese Unie te verwerpen op grond van de overweging dat de bijdrage „het karakter van een sociale bijdrage” heeft, terwijl een dergelijke kwalificatie niet ter zake doet, aangezien het erom gaat vast te stellen of deze geldelijke last over de goederen wordt geheven wegens het feit dat zij de Franse grens hebben overschreden.

[OMISSIS]

Lubrizol France is aan de sociale solidariteitsbijdrage voor vennootschappen (C3S) en de aanvullende bijdrage [Or. 4] onderworpen. De C3S, die wordt geregeld door de artikelen L. 651-1 en volgende en de artikelen D. 651-1 en volgende van de code de la sécurité sociale, is bij wet nr. 70-13 van 3 januari 1970 ingevoerd ten behoeve van het stelsel van ziekte- en moederschapsverzekering voor niet in de landbouw werkzame zelfstandigen en van de stelsels van ouderdomsverzekering voor ambachtelijke, industriële, commerciële en vrije beroepen. In het jaar 2008 was de opbrengst ervan voornamelijk bestemd voor de caisse du Régime social des indépendants (RSI), die deze bijdragen int, en bestond de heffingsgrondslag in de bij de belastingadministratie aangegeven totale omzet vóór belastingen. De bijdrage bedroeg over het algemeen 0,13 % van deze grondslag, maar werd niet geheven indien deze omzet minder bedroeg dan 760 000 EUR, zoals meer bepaald blijkt uit de artikelen L. 651-1, L. 651-3 en L. 651-5 van de code de la sécurité sociale, in de versie die van toepassing was op het tijdstip waarop de litigieuze bijdragen opeisbaar werden. [Deze bepalingen luiden als volgt:]

Artikel L. 651-1 du code de la sécurité sociale:

Ten behoeve van het in artikel L. 611-1 genoemde socialezekerheidsstelsel voor zelfstandigen en het in artikel L. 135-1 genoemde Fonds de solidarité vieillesse (solidariteitsfonds voor ouderen) en het in artikel L. 135-6 genoemde Fonds de réserve pour les retraites (pensioenreserfefonds) wordt een sociale solidariteitsbijdrage ingevoerd ten laste van:

1°) anonieme vennootschappen en vereenvoudigde vennootschappen op aandelen, ongeacht de aard en de verdeling van hun kapitaal;

2°) vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid;

3°) commanditaire vennootschappen;

4°) publiekrechtelijke rechtspersonen, voor zover hun activiteiten aan concurrentie onderhevig zijn;

4° bis) verenigingen van algemeen belang die krachtens de bepalingen van hoofdstuk 1 van titel II van het eerste deel van boek 1 van de code général des impôts (algemeen belastingwetboek), met uitzondering van artikel 256 B ervan, aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen;

5°) rechtspersonen die buiten het grondgebied van het Franse moederland en de overzeese departementen zijn gevestigd, voor de op dat grondgebied verrichte transacties waarvoor zij vennootschapsbelasting verschuldigd zijn;

6°) vennootschappen onder firma;

7°) economische samenwerkingsverbanden;

8°) Europese economische samenwerkingsverbanden, voor de op het grondgebied van het Franse moederland of de overzeese departementen verrichte transacties;

9°) de volgende, niet in de punten 1 tot en met 8, genoemde entiteiten: inrichtingen en ondernemingen die de in artikel L. 511-1 van de code monétaire et financier (monetair en financieel wetboek) omschreven activiteit uitoefenen en onder de hoofdstukken I tot en met VII en afdeling 2 van hoofdstuk VIII van titel I van boek V van dit wetboek vallen, verzekerings-, kapitalisatie- en herverzekeringsondernemingen van allerlei aard waarop de code des assurances (verzekeringswetboek) van toepassing is, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen van onderlinge waarborgmaatschappijen die vallen onder boek II van de code de la mutualité (ziekenfondswetboek), verzorgingsinstellingen en verenigingen van

voorzorgsinstellingen die vallen onder titel III van boek IX van dit wetboek en voorzorgsinstellingen die vallen onder punt II van artikel L. 727-2 van de code rural (landbouwwetboek);

[Or. 5]

10°) niet in de punten 1 tot en met 9 genoemde vennootschappen of entiteiten die vallen onder loi n° 47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération (wet nr. 47-1775 van 10 september 1947 inzake coöperaties), met uitzondering van de in artikel L. 521-1 van de code rural bedoelde vennootschappen en entiteiten die uitsluitend tot doel hebben de leden van hun coöperatie te bevoorraden door hun de producten, uitrusting, instrumenten en dieren te leveren die zij voor hun landbouwbedrijven nodig hebben, en van de landbouwcoöperaties die uitsluitend het gebruik van landbouwmaterieel door de leden van de coöperatie tot voorwerp hebben;

11°) Europese vennootschappen in de zin van artikel L. 229-1 van de code de commerce (wetboek van koophandel) en Europese coöperatieve vennootschappen in de zin van verordening (EG) nr. 1435/2003 van de Raad van 22 juli 2003 betreffende het statuut voor een Europese coöperatieve vennootschap.

Artikel L. 651-3 van de code de la sécurité sociale:

De sociale solidariteitsbijdrage is jaarlijks verschuldigd. De hoogte wordt bij decreet vastgesteld en bedraagt maximaal 0,13 % van de omzet zoals omschreven in artikel L. 651-5. De bijdrage wordt niet geïnd wanneer de omzet van de onderneming minder dan 760 000 EUR bedraagt. Bij decreet kan, naargelang van de winstmarge, een plafond worden vastgesteld voor internationaal en binnen de Gemeenschap actieve handelsondernemingen die met een bijzonder lage brutomarge werken, voor ondernemingen die onverwerkte producten uit akkerbouw en veeteelt, meststoffen en verwante producten verhandelen en rechtstreeks van of aan de producent kopen of verkopen, en voor groothandelaars in vaste brandstoffen en kleinhandelaars in vloeibare brandstoffen.

Voor in de punten 4 bis, 6, 7 en 8 van artikel L. 651-1 genoemde vennootschappen of verenigingen en verenigingen van algemeen belang die krachtens artikel 256 B van de code général des impôts aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen, is het deel van de omzet dat overeenstemt met herfactureringen van diensten die zijn verricht voor hun leden of vennoten, niet aan de bijdrage onderworpen.

Voorts houden de bijdrageplichtigen die worden genoemd in de punten 1 tot en met 3, 4 (behoudens verenigingen van algemeen belang die krachtens artikel 256 B van de code général des impôts aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen), 5, 10 en 11 van artikel L. 651-1 ter

bepaling van hun bijdrage geen rekening met het deel van de omzet dat overeenstemt met verkopen van goederen die zijn gesloten met de in de vorige alinea bedoelde vennootschappen of verenigingen die de bijdrage betalen en waarin zij een deelneming van ten minste 20 % bezitten, op voorwaarde dat deze goederen worden gebruikt voor productieactiviteiten van deze vennootschappen of verenigingen.

Bij de vaststelling van de bijdrage van de in punt 10 van artikel L. 651-1 bedoelde entiteiten die onder artikel L. 521-1 van de code rural vallen, wordt geen rekening gehouden met de omzet die zij behalen met de verkoop van producten van de bedrijven van hun leden aan andere coöperaties die onder dezelfde bepalingen of artikel L. 531-1 van de code rural vallen en waarvan zij lid zijn.

Bij de vaststelling van de bijdrage van de coöperaties die vallen onder hoofdstuk 1 van titel III van loi n° 83-657 du 20 juillet 1983 relative au développement de certaines activités d'économie sociale (wet nr. 83-657 van 20 juli 1983 inzake de ontwikkeling van bepaalde sociaaleconomische activiteiten) wordt geen rekening gehouden met de omzet die zij behalen met de verkoop van producten van [Or. 6] de door hun leden geëxploiteerde onderneming aan andere coöperaties die onder dezelfde bepalingen of artikel L. 531-1 van de code rural vallen en waarvan zij lid zijn.

Ter bepaling van hun bijdrage houden de in de tweede alinea bedoelde vennootschappen of verenigingen geen rekening met de verkoop van goederen aan hun leden of vennoten die de bijdrage betalen en voor ten minste 20 % in hun opbrengsten delen, mits deze goederen worden verkocht nadat zij door deze vennootschappen of verenigingen zijn geproduceerd.

Bij de bepaling van de in de eerste alinea bepaalde omzetsdrempel houden de bijdrageplichtigen rekening met het deel van de omzet dat overeenkomstig dit artikel is afgetrokken van de grondslag voor de berekening van hun bijdrage.

De in artikel L. 651-1 bedoelde bijdrageplichtigen die zijn aangesloten bij een van de in artikel L. 511-30 van de code monétaire et financier genoemde centrale organen, zijn geen bijdrage verschuldigd voor het deel van de omzet dat overeenstemt met de interesten die zijn ontvangen wegens de centralisatie van hun financiële middelen op regionaal of nationaal niveau, binnen de grenzen van het bedrag aan interesten dat voor deze centralisatie is betaald.

De bepalingen van de eerste alinea zijn van toepassing op ondernemingen die onverwerkte producten uit akkerbouw en veeteelt, meststoffen en verwante producten verhandelen en rechtstreeks van of aan de landbouwcoöperaties kopen of verkopen.

Artikel L. 651-5 van de code de la sécurité sociale:

Vennootschappen en ondernemingen die de sociale solidariteitsbijdrage verschuldigd zijn, delen het orgaan dat met de inning van deze bijdrage belast is jaarlijks het aan de belastingadministratie aangegeven bedrag van hun totale omzet vóór omzetbelasting en gelijkgestelde belastingen mee. Voor vennootschappen en ondernemingen die waardepapier en geld verhandelen alsook voor verzekerings-, kapitalisatie- en herverzekeringsondernemingen wordt dit bedrag vermeerderd met de bedrijfsopbrengsten die niet aan de omzetbelasting onderworpen zijn. Voorts wordt dit bedrag verminderd met de door deze vennootschappen en ondernemingen betaalde indirecte rechten of heffingen en accijnsrechten op geneesmiddelen, parfumwaren, dranken en aardolieproducten.

De omzet van de in artikel 256, V, en artikel 256 bis, III, van de code général des impôts genoemde tussenpersonen die onder artikel 273 octies van dat wetboek vallen, wordt verminderd met de waarde van de goederen of diensten die zij worden geacht te verwerven of te ontvangen. Indien de verkoop via tussenpersonen tot stand komt, verhogen de opdrachtgevers van de tussenpersonen waarvoor deze bepaling geldt hun omzet met het bedrag van de betaalde provisies.

De omzet die als grondslag ter bepaling van de in artikel L. 138-1 bedoelde bijdrage in aanmerking wordt genomen, is uitgesloten van de grondslag voor de berekening van de sociale solidariteitsbijdrage. Voor verzekerings- en kapitalisatieondernemingen die onder de code des assurances vallen en voor herverzekeringsondernemingen wordt de grondslag voor de berekening van de sociale solidariteitsbijdrage voor hun hoofdactiviteit gevormd door de premies en acceptaties van het betrokken boekjaar, onder aftrek van cessies en retrocessies, zoals [Or. 7] deze overeenkomstig de bepalingen betreffende de boekhouding van verzekerings- en kapitalisatieondernemingen blijken uit de resultatenrekening.

Voor de onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen van onderlinge waarborgmaatschappijen die vallen onder boek II van de code de la mutualité, verzorgingsinstellingen en verenigingen van verzorgingsinstellingen die vallen onder titel III van boek IX van dit wetboek en verzorgingsinstellingen die vallen onder afdeling 4 van titel II van hoofdstuk II van de code rural, wordt de grondslag voor de berekening van de sociale solidariteitsbijdrage voor hun hoofdactiviteit gevormd door de bijdragen, premies en acceptaties van het betrokken boekjaar, onder aftrek van cessies en retrocessies, zoals deze overeenkomstig de bepalingen betreffende de boekhouding van onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen van onderlinge waarborgmaatschappijen blijken uit de resultatenrekening.

Voor de in de twee vorige alinea's genoemde bijdrageplichtigen zijn noch de bijdragen, premies en acceptaties die voortvloeien uit overeenkomsten die krachtens artikel 995, 15° en 16°, van de code général des impôts van de belasting op verzekeringsovereenkomsten zijn vrijgesteld, noch de vergoedingen die hun worden betaald in het kader van hun deelneming aan het beheer van een wettelijk stelsel van ziekte- en moederschapsverzekering begrepen in de omzet die als grondslag voor de berekening van de bijdrage in aanmerking wordt genomen.

Voor de in de vijfde alinea genoemde bijdrageplichtigen zijn de subsidies die worden verleend door het in artikel L. 421-1 van de code de la mutualité bedoelde fonds niet begrepen in de omzet die als grondslag voor de berekening van de bijdrage in aanmerking wordt genomen. In afwijking van de eerste alinea zijn ondernemingen waarvan de omzet, berekend op de in de vorige alinea's vastgestelde wijze, lager is dan de in de eerste alinea van artikel L. 651-3 genoemde drempel, niet gehouden om een aangifte voor de sociale solidariteitsbijdrage te verrichten. Wanneer de bijdrageplichtige vennootschap of onderneming geen aangifte van haar omzet heeft gedaan op de wijze en binnen de termijn die in dit artikel zijn vastgesteld, wordt de omzet waarop de bijdrage wordt gebaseerd, door het met de inning belaste orgaan ambtshalve vastgesteld op basis van de gegevens waarover het beschikt of van de gepubliceerde jaarrekening. Wanneer onvoldoende gegevens beschikbaar zijn, wordt de omzet forfaitair vastgesteld in verhouding tot de in de eerste alinea van artikel L. 651-3 genoemde drempel.

Wanneer de geraamde omzet hoger of gelijk is aan de in de eerste alinea van artikel L. 651-3 vastgestelde drempel, worden de verschuldigde bedragen onder de voorwaarden van artikel L. 244-2 voorlopig gevorderd via een aanmaning.

Bij wet nr. 2004-810 van 13 augustus 2004 is een aanvullende bijdrage boven op de C3S ingevoerd. Deze bijdrage wordt geregeld door artikel L. 245-13 van de code de la sécurité sociale [OMISSIS] en [OMISSIS] heeft dezelfde grondslag als de C3S [OMISSIS].

Artikel L. 245-13 van de code de la sécurité sociale (in de versie die van toepassing was op het tijdstip dat de litigieuze bijdragen opeisbaar werden):

[Or. 8]

Ten behoeve van de Caisse nationale de l'assurance maladie des travailleurs salariés wordt een aanvullende bijdrage ingevoerd boven op de sociale solidariteitsbijdrage ten laste van vennootschappen die is vastgelegd in de artikelen L. 651-1 en volgende. Deze aanvullende bijdrage wordt vastgesteld, geïnd en gecontroleerd en wordt opeisbaar onder dezelfde

voorwaarden als die welke gelden voor de sociale solidariteitsbijdrage ten laste van vennootschappen. Het tarief bedraagt 0,03 %.

De C3S en de aanvullende bijdrage vormen belastingen van diverse aard in de zin van artikel 34 van de Franse grondwet.

Overeenkomstig richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde stelt artikel 256, III van de code général des impôts de overbrenging voor bedrijfsdoeleinden door of voor rekening van een belastingplichtige van een goed van zijn bedrijf naar een andere lidstaat van de Europese Unie gelijk aan een aan de btw onderworpen levering van goederen, onder voorbehoud van bepaalde uitzonderingen die geen verband houden met het onderhavige geschil.

Artikel 256, III, van de code général des impôts (in de versie die van toepassing was op het tijdstip dat de litigieuze bijdragen opeisbaar werden):

III. Met een levering van goederen wordt gelijkgesteld de overbrenging door een belastingplichtige van een goed van zijn bedrijf naar een andere lidstaat.

Als overbrenging in de zin van de vorige bepalingen wordt beschouwd de verzending of het vervoer door of voor rekening van een belastingplichtige van een roerende lichamelijke zaak voor bedrijfsdoeleinden, met uitzondering van de verzending of het vervoer van een goed dat in de lidstaat van aankomst bestemd is:

- a) om tijdelijk te worden gebruikt ten behoeve van diensten die door de belastingplichtige worden verricht, of om te worden gebruikt in omstandigheden waarin deze, indien dit goed werd ingevoerd, in aanmerking zou komen voor de regeling van tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten;
- b) om te worden bewerkt, op voorwaarde dat het goed naar deze belastingplichtige in Frankrijk wordt teruggezonden of vervoerd;
- c) om te worden worden geïnstalleerd of gemonteerd;
- d) om door de belastingplichtige te worden geleverd aan boord van vervoermiddelen onder de in artikel 37 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 genoemde voorwaarden.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt niet met een levering van goederen gelijkgesteld de overbrenging in de zin van de eerste alinea van aardgas of elektriciteit naar een andere lidstaat met het oog op een levering in die lidstaat overeenkomstig de artikelen 38 en 39 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006.

Een dergelijke overbrenging, die dient te worden vermeld op de aangifte die de belastingplichtige bij de belastingadministratie dient in te dienen, wordt niettemin [Or. 9] op grond van artikel 262 ter van hetzelfde wetboek van btw vrijgesteld:

Artikel L. 262 ter van de code général des impôts (in de versie die van toepassing was op het tijdstip dat de litigieuze bijdragen opeisbaar werden):

I. - Van de belasting over de toegevoegde waarde zijn vrijgesteld:

1° leveringen van goederen die naar een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap worden verzonden of vervoerd.

De vrijstelling geldt niet wanneer is aangetoond dat de leverancier wist of moest weten dat de vermoedelijke afnemer van de verzonden of vervoerde goederen geen reële activiteit uitoefende.

De vrijstelling geldt niet voor leveringen van goederen door belastingplichtigen in de zin van artikel 293 B en voor leveringen van andere goederen dan alcohol, alcoholische dranken, minerale oliën en tabaksproducten of nieuwe vervoermiddelen die zijn verzonden of vervoerd naar de in de artikel 258 A, I, 1°, genoemde personen. De vrijstelling geldt niet voor leveringen van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten door belastingplichtige wederverkopers die artikel 297 A toepassen.

2° overbrengingen die worden gelijkgesteld met de in artikel 256, II, III, genoemde leveringen die in aanmerking zouden komen voor de vrijstelling van punt 10 hierboven indien zij voor een belastingplichtige derde waren bestemd.

II. Van de belasting over de toegevoegde waarde zijn eveneens vrijgesteld intracommunautaire verwervingen van goederen:

1° waarvan de levering in Frankrijk zou zijn vrijgesteld;

2° waarvan de invoer zou zijn vrijgesteld op grond van artikel 291, II, van de code général des impôts;

3° waarvoor de niet in Frankrijk gevestigde afnemer die daar geen goederen levert of geen diensten verricht, op grond van artikel 271 recht zou hebben op volledige teruggaaf van de over de verwerving verschuldigde belasting.

Binnenlandse overbrengingen of overbrengingen naar een land dat geen lidstaat van de Europese Unie is worden niet gelijkgeschakeld met een levering van goederen, zodat hun representatieve waarde geen deel uitmaakt van de grondslag voor de berekening van de C3S, maar de Cour de cassation heeft geoordeeld dat

uit bovengenoemde bepalingen van nationaal recht volgt dat de representatieve waarde van de voorraden die een onderneming vanuit Frankrijk naar een andere lidstaat van de Unie heeft overgebracht, wel deel uitmaakt van de grondslag voor de berekening van de C3S en van de aanvullende bijdrage, ook al genereert een dergelijke overbrenging op zich geen omzet (Tweede civiele kamer, 7 november 2013, cassatieberoep nr. 12-25.776, Bull. 2013, II, nr. 213; Tweede civiele kamer, 11 februari 2006, cassatieberoep nr. 14-26.363).

Aangezien deze uitlegging geldt voor bijdragen die onlangs zijn bestendigd, dient, gelet op [**Or. 10**] de in het cassatieberoep geformuleerde kritiek, te worden nagegaan of zij verenigbaar is met de Unierechtelijke vereisten. Bijgevolg dient een prejudiciële vraag aan het Hof te worden voorgelegd.

OM DEZE REDENEN

wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Staan de artikelen 28 en 30 VWEU eraan in de weg dat de waarde van de goederen die door of voor rekening van een onderneming die de aan vennootschappen opgelegde sociale solidariteitsbijdrage en de aanvullende bijdrage verschuldigd is, voor bedrijfsdoeleinden vanuit Frankrijk naar een andere lidstaat van de Europese Unie worden overgebracht, in aanmerking wordt genomen ter bepaling van de totale omzet die de grondslag voor de berekening van die bijdragen vormt?”

De behandeling van de zaak wordt geschorst tot de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie;

De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[**Or. 11-16**]

[OMISSIS]